

Istoria ascunsă a versetului patruzeci - Numărul patru

Încercarea și triumful: formarea chipului Fiarei și pecetluirea celor înțelepți

Jeff Pippenger

2024-09-23

Linia profetică ce ilustrează testarea reprezentată de formarea chipului fiarei în Statele Unite se desfășoară în paralel cu cele trei jaloane care reprezintă linia Constituției. Ele se desfășoară în paralel una cu alta și oferă informații specifice care se adresează celeilalte linii. Cum se face că cei care trec testul chipului fiarei vor fi apoi pregătiți să umble în lumina care purcede din sala tronului lui Dumnezeu, în timpul persecuției care începe odată cu legea duminicală în Statele Unite? Ce este, în testul formării chipului fiarei, ceea ce le pecetluiește pe fecioarele înțelepte într-o experiență care le permite să străbată perioada de persecuție ce începe odată cu legea duminicală, când apostazia națională este urmată de ruina națională, iar Satana își începe lucrările minunate?

„Este imposibil să se redea vreo idee despre experiența poporului lui Dumnezeu care va fi în viață pe pământ, când slava cerească și o repetare a persecuțiilor din trecut se vor îmbina. Ei vor umbla în lumina care purcede din tronul lui Dumnezeu. Prin mijlocirea îngerilor va exista o comunicare necurmată între cer și pământ. Iar Satana, înconjurat de îngeri răi și pretinzând că este Dumnezeu, va săvârși minuni de tot felul, ca să înșele, dacă va fi cu putință, chiar pe cei aleși.” Mărturii, volumul 9, 16.

Sora White comentează asupra mesajului pe care Hristos l-a prezentat în sinagoga din Capernaum, consemnat în Ioan, capitolul șase. Comentariile ei se găsesc în *The Desire of Ages*, în capitolul intitulat *The Crisis in Galilee*. Acolo ea subliniază că Hristos nu a făcut niciun efort pentru a împiedica răzvrătirea care a avut loc în Ioan 6, deși știa prea bine că avea să piardă atunci mai mulți ucenici decât în oricare alt moment al lucrării Sale printre oameni.

Când Isus a prezentat adevărul de încercare care i-a făcut pe atât de mulți dintre ucenicii Săi să dea înapoi, El știa care va fi urmarea cuvintelor Sale; dar avea de împlinit un scop de îndurare. El a prevăzut că, în ceasul ispitei, fiecare dintre iubiții Săi ucenici va fi aspru încercat. Agonia Sa din Ghetsimani, trădarea și răstignirea Sa aveau să fie pentru ei o încercare dintre cele mai grele. Dacă nu li s-ar fi dat o probă prealabilă, mulți mânați doar de motive egoiste s-ar fi alipit de ei. Când Domnul lor a fost condamnat în sala de judecată; când mulțimea care Îl aclama ca pe regele lor a început să-L huiduie și să-L batjocorească; când gloata batjocoritoare a strigat: 'Răstignește-L!' — când ambițiile lor lumești au fost zădărnicate, acești oameni care își urmăreau propriul interes, prin renunțarea la credințioșia față de Isus, ar fi adus asupra ucenicilor o întristare amară, copleșitoare pentru inimă, pe lângă durerea și dezamăgirea pricinuite de ruina celor mai scumpe nădejdi ale lor. În acel ceas al întunericii, pilda celor care s-au întors de la El ar fi putut antrena după ei și pe alții. Dar Isus a provocat această criză câtă vreme, prin prezența Sa personală, încă putea întări credința adevăraților Săi urmași.

„Milostivul Răscumpărător, care, cunoscând pe deplin osânda care Îl aştepta, a netezit cu blândețe calea ucenicilor, i-a pregătit pentru încercarea lor culminantă și i-a întărit pentru proba finală!” Dorința veacurilor, 394.

Legea duminicală este testul final în care caracterul este manifestat. Înaintea testului final, Hristos, care nu Se schimbă niciodată, îngăduie o probă prin care va fi hotărât destinul veșnic al poporului Său. Este o probă pe care ei trebuie să o treacă înainte de a fi pecetluiți și înainte ca timpul lor de har să se închidă odată cu legea duminicală. Este o probă profetică ce le pregătește pe fecioarele înțelepte „pentru încercarea lor încununătoare și le întărește pentru testul final!” „Încercarea lor încununătoare” este testul lor încununător, căci fecioarele înțelepte sunt acelea care sunt „curățite, albe și lămurite.” Testul final este încercarea lor încununătoare, iar în acel timp de încercare, fecioarele înțelepte „vor umbla în lumina care purcede din tronul lui Dumnezeu”. Ce anume, în cadrul procesului de testare reprezentat prin „formarea chipului fiarei”, le pregătește pe fecioarele înțelepte pentru încercarea încununătoare și le permite să umble în lumina care purcede din tronul lui Dumnezeu? Care este lumina care purcede din tronul lui Dumnezeu?

Și, când a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut în cer tăcere ca de o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și lor li s-au dat șapte trâmbițe. Și a venit un alt înger și a stat la altar, având o cădelniță de aur; și i s-a dat tămâie multă, ca s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care era înaintea tronului. Și fumul tămâiei, împreună cu rugăciunile sfinților, s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului. Și îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc din altar și a aruncat-o pe pământ; și au fost glasuri și tunete și fulgere și un cutremur. Apocalipsa 8:1-5.

În zilele de pe urmă, în perioada în care se împlinește pilda celor zece fecioare și cei o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți, pecetea a șaptea este deschisă și arată că focul este aruncat pe pământ ca răspuns la rugăciunile sfinților. Focul care este aruncat în împlinirea finală și desăvârșită a pildei celor zece fecioare este mesajul strigătului de la miezul nopții, așa cum a fost tipificat de revărsarea Duhului Sfânt la adunarea de tabără de la Exeter și de revărsarea Duhului Sfânt la Cincizecime, care acolo a fost reprezentată ca foc. Observați comentariul sorei White cu privire la mesajul strigătului de la miezul nopții.

Cei care au respins prima solie nu au putut avea niciun folos din a doua; nici nu au avut vreun folos din strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre, împreună cu Isus, prin credință, în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc. Iar prin respingerea celor două solii anterioare, și-au întunecat atât de mult înțelegerea, încât nu văd nicio lumină în solia îngerului al treilea, care arată calea în Locul Preasfânt. Am văzut că, așa cum iudeii L-au răstignit pe Isus, tot astfel bisericile nominale au răstignit aceste solii și, prin urmare, nu au cunoaștere cu privire la calea spre Locul Preasfânt și nu pot avea niciun folos din mijlocirea lui Isus acolo. Asemenea iudeilor, care aduceau jertfele lor nefolositoare, ei își înalță rugăciunile nefolositoare către încăperea pe care Isus a părăsit-o; iar Satana, mulțumit de această amăgire, ia o înfățișare religioasă și le conduce mințile acestor creștini cu numele spre sine, lucrând cu puterea sa, cu semnele și minunile lui mincinoase, pentru a-i prinde în cursa lui. Early Writings, 259-261.

În istoria milleriților, proba adusă de mesajul strigării de la miezul nopții „a fost aceea de a-i pregăti să intre, împreună cu Isus, prin credință, în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc.” Mesajul strigării de la miezul nopții care este acum în curs de dezvoltare este, de asemenea, reprezentat drept testarea formării chipului fiarei. Amândouă sunt testul care conduce la închiderea timpului de probă, în care caracterul este manifestat. Când milleriții au intrat prin credință în Locul Preasfânt, credința lor a fost din nou pusă la probă. Credința celor o sută patruzeci și patru de mii va fi pusă la probă la legea duminicală, dar li s-a făgăduit că vor fi în siguranță, căci vor umbla „în lumina care purcede din” pecetea a șaptea, care a fost deschisă când mesajul strigării de la miezul nopții a început să fie dezpecetluit în iulie 2023.

Mesajul care a fost desigilat în acel timp este întemeiat prin metodologia linie peste linie, care este metodologia ploii târzii. Ploaia târzie a început să picure în 2001, iar testarea finală a Adventismului a început. În iulie 2023 a început perioada finală a procesului de testare care se încheie la legea duminicală, odată cu mesajul strigăturii de la miezul nopții; acest mesaj este, totodată, ploaia târzie, sporirea cunoștinței produsă atunci când este înlăturat cel de-al șaptelea sigiliu, precum și desigilarea celor șapte tunete și Descoperirea lui Isus Hristos. Toate liniile care reprezintă o desigilare a luminii profetice sunt identificate ca fiind desigilate în istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel capitolul unsprezece.

În acea istorie ascunsă este reprezentată linia celor trei repere principale ale Constituției. Este linia în care biserica și statul se unesc pentru a forma chipul fiarei. Aceasta conține o linie profetică ce se referă la președinții Statelor Unite, care ilustrează dinamica luptelor politice ce au loc în istoria cornului republican al fiarei care se ridică din pământ. Acea linie include istoriile paralele ale ambelor mari partide politice ale Statelor Unite. Acea linie este strâns legată de cornul protestantismului apostat, de la începutul său, în 1844, și până când uzurpă controlul guvernului civil la legea duminicală.

Rolul profetic al protestantismului apostat include mărturia Dinastiei Hasmoneilor ca simbol al protestantismului apostat. Pe fundalul liniei cornului protestantismului apostat se află, de asemenea, linia Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceane. Din linia adventismului laodicean se desprinde linia celor o sută patruzeci și patru de mii. Acea istorie ascunsă are, de asemenea, linia Islamului celui de-al treilea vai. Rusia are o linie, Națiunile Unite au o linie și, desigur, puterea papală are o linie.

Dacă un student al profeției se dedică asemenea unui bereean care trăiește în zilele de pe urmă, el se va hrăni din liniile identificate în istoria ascunsă a versetului patruzeci. Studentul profeției va lua cartea din mâna îngerului și o va mânca. Apoi, când va sosi testul final al legii duminicale, el nu numai că va fi ajuns să înțeleagă mesajul strigăturii de la miezul nopții care a fost desigilat, ci va înțelege pe deplin cum s-a format icoana fiarei în Statele Unite.

Lumina celei de-a șaptea pecetei purcede din tron și, în contextul pildei celor zece fecioare, ea este solia strigării de la miezul nopții. Solia strigării de la miezul nopții este cea care le pregătește pe fecioarele înțelepte pentru perioada în care se repetă prigonirile din trecut.

„Trecând în revistă istoria noastră trecută, după ce am parcurs fiecare pas al înaintării până la starea noastră actuală, pot spune: Lăudat să fie Dumnezeu! Văzând ceea ce a săvârșit Dumnezeu, mă umplu de uimire și de încredere în Hristos ca Conducător. Nu avem nimic de temut în ce privește viitorul decât dacă vom uita felul în care Domnul ne-a călăuzit și învățătura Sa în istoria noastră trecută.” Mărturii pentru slujitori, 31.

Domnul Își conduce poporul în procesul de testare care a început în iulie 2023. Călăuzirea Sa a inclus deschiderea cuvântului profetic cu privire la istoria ascunsă a versetului patruzeci. Acea istorie identifică modul în care se formează chipul fiarei în Statele Unite și, desigur, mult mai mult decât doar acel element al evenimentelor de la timpul sfârșitului. Când ne vom afla în încercarea culminantă la legea duminicală, când persecuțiile trecutului încep să se repete, „nu avem nimic de temut pentru viitor decât în măsura în care vom uita calea pe care Domnul ne-a condus și învățătura Sa din istoria noastră trecută.”

La legea duminicală, „istoria trecută” se va repeta în perioada formării icoanei fiarei în Statele Unite. Leul din seminția lui Iuda a dezpecetluit mesajul final și Și-a călăuzit poporul la istoria ascunsă a versetului patruzeci. Acolo El Și-a învățat poporul nu doar să înțeleagă Cuvântul Său profetic, ci și privilegiul și responsabilitatea de a dobândi o experiență care să-i califice să fie între aceia dintre poporul Său care urmau să-I fie reprezentanți în criza finală.

Una dintre caracteristicile profetice ale acelor oameni este că știu să umble călăuziți de lumina care purcede din tron. Acea lumină este lumina istoriei ascunse a versetului patruzeci, care descrie în cele mai mici amănunte dinamica religioasă, politică, socială și economică implicată în ridicarea chipului fiarei în Statele Unite ale Americii. Lumina care este recunoscută cu privire la această istorie sacră este generată prin aplicarea principiului „linie peste linie, puțin aici și puțin acolo”, și este lumina care descrie istoria atunci când persecuțiile din trecut sunt din nou inițiate.

Cei ce înțeleg sporirea cunoașterii sunt înțelepții, iar sporirea cunoașterii este cu privire la formarea chipului fiarei, iar înțelepții vor înțelege istoria formării chipului fiarei în lume mai dinainte de venirea acelei istorii. Isus, ca Alfa și Omega, ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul unui lucru.

Este demn de remarcat că pasajul în care Sora White identifică faptul că poporul lui Dumnezeu va umbla în lumina care purcede de la tron constituie concluzia primului capitol din Mărturii, volumul al nouălea. Capitolul începe la pagina unsprezece; așadar, începe la 9/11 și se încheie prin descrierea legii duminicale. El descrie perioada în care icoana fiarei este formată, iar cei o sută patruzeci și patru de mii se manifestă, dar numai dacă aveți credința de a vedea acel capitol în felul acesta.

Fiind prima secțiune a celui de-al nouălea volum, se deschide cu acea identificare și poartă titlul Pentru venirea Împăratului. Face în mod clar trimitere nu numai la A Doua Venire a lui Hristos, ci și la pilda celor zece fecioare, căci titlul secțiunii îl citează apoi pe Pavel.

Secțiunea 1 — Pentru venirea Regelui

„Încă puțină vreme, și Cel ce are să vină va veni și nu va zăbovi.” Evrei 10:37.

Următoarele două versete sunt omise, dar ele contribuie la lumina pasajului.

Căci încă puțină vreme, și Cel ce urmează să vină va veni și nu va zăbovi. Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă cineva dă înapoi, sufletul Meu nu Își va găsi plăcerea în el. Însă noi nu suntem dintre cei ce dau înapoi spre pierzare, ci dintre cei ce cred spre mântuirea sufletului.
Evrei 10:37-39.

Pavel se referea la Habacuc, unde fecioarele înțelepte și credincioase sunt puse în contrast cu cei despre care Pavel spune că „dau înapoi spre pierzare”. Habacuc a spus-o astfel:

Iată, sufletul său, îngâmfat, nu este drept în el; dar cel drept va trăi prin credința lui. Habacuc 2:4.

Timpul zăbovirii din Habacuc este timpul zăbovirii celor zece fecioare, iar capitolul despre Împăratul care vine, în legătură cu cuvintele lui Pavel din Evrei, identifică împlinirea și aplicarea desăvârșită a acestui capitol în perioada pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii. Acea perioadă a început la 11 septembrie 2001 și se încheie odată cu Legea duminicală, ultima criză a Adventismului laodicean, care, în pilda celor zece fecioare, este manifestarea caracterului la Legea duminicală. Ultimele paragrafe ale capitolului tratează Legea duminicală, iar capitolul începe prin a se referi la 11 septembrie 2001.

Criza finală

Trăim în vremea sfârșitului. Semnele timpului, care se împlinesc cu repeziciune, declară că venirea lui Hristos este foarte aproape. Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Duhul lui Dumnezeu este retras treptat, dar în mod sigur, de pe pământ. Plăgi și judecăți cad deja asupra disprețuitorilor harului lui Dumnezeu. Calamitățile pe uscat și pe mare, starea instabilă a societății, alarmele de război, sunt prevestitoare. Ele prevestesc apropierea unor evenimente de cea mai mare amploare.

Agențiile răului își unesc forțele și se consolidează. Ele se întăresc pentru ultima mare criză. Curând vor avea loc mari schimbări în lumea noastră, iar mișcările finale vor fi rapide.

Starea lucrurilor în lume arată că vremuri tulburi sunt chiar asupra noastră. Ziarele cotidiene sunt pline de indicii ale unui conflict teribil în viitorul apropiat. Jafurile îndrăznețe sunt frecvente. Grevile sunt obișnuite. Furturile și crimele se săvârșesc pretutindeni. Oamenii posedați de demoni iau viețile bărbaților, femeilor și copilașilor. Oamenii au ajuns seduși de viciu, iar orice fel de rău stăpânește.

Vrăjmașul a izbutit să pervertească dreptatea și să umple inimile oamenilor cu dorința de câștig egoist. «Dreptatea stă departe, căci adevărul a căzut în stradă, iar echitatea nu poate să intre.» Isaia 59:14. În marile orașe sunt mulțimi care trăiesc în sărăcie și mizerie, aproape lipsite de hrană, adăpost și îmbrăcăminte; în timp ce în aceleași orașe sunt unii care au mai mult decât ar putea dori inima lor, care trăiesc în lux, cheltuindu-și banii pe case bogat mobilate, pe podoabe personale sau, și mai rău, pe satisfacerea poftelor senzuale, pe băuturi alcoolice, tutun și alte lucruri care distrug puterile creierului, dezechilibrează mintea și degradează sufletul. Strigătele omenirii flămânde se înalță înaintea lui Dumnezeu, în timp ce, prin orice fel de aspirare și

extorcare, oamenii își îngrămădesc averi colosale.

Cu o ocazie, aflându-mă în orașul New York, mi s-a cerut, în timpul nopții, să privesc clădiri înălțându-se etaj după etaj spre cer. Aceste clădiri erau garantate ca fiind rezistente la foc și erau ridicate spre a-i glorifica pe proprietarii și pe constructorii lor. Tot mai sus și încă mai sus se înălțau aceste clădiri, iar în ele se foloseau cele mai costisitoare materiale. Cei cărora le aparțineau aceste clădiri nu se întrebau: «Cum Îl putem noi cel mai bine glorifica pe Dumnezeu?» Domnul nu Se afla în gândurile lor.

M-am gândit: «O, de-ar putea cei care își investesc astfel mijloacele să-și vadă felul în care procedează așa cum îl vede Dumnezeu! Ei înalță, una după alta, clădiri mărețe, dar cât de nesăbuite sunt, în ochii Stăpânului universului, planurile și născocirile lor. Ei nu cercetează cu toate puterile inimii și ale minții cum ar putea să-L proslăvească pe Dumnezeu. Au pierdut din vedere aceasta, cea dintâi datorie a omului.»

Pe măsură ce aceste clădiri înalte se ridicau, proprietarii se bucurau cu trufie ambițioasă că dispuneau de bani pentru a-și satisface plăcerile proprii și a stârni invidia vecinilor lor. O mare parte din banii pe care astfel îi investeau fusese obținută prin exacțiune, prin stoarcerea celor săraci. Au uitat că în cer se ține evidența fiecărei tranzacții comerciale; fiecare învoială nedreaptă, fiecare act fraudulos, sunt consemnate acolo. Va veni vremea când, în fraudă și insolența lor, oamenii vor ajunge la un hotar pe care Domnul nu le va îngădui să-l treacă și vor învăța că există o limită a îndelungii răbdări a lui Iehova.

Următoarea scenă care mi s-a înfățișat a fost o alarmă de incendiu. Oamenii priveau clădirile înalte și socotite a fi rezistente la foc și spuneau: „Sunt cu desăvârșire în siguranță.” Dar aceste clădiri au fost mistuite ca și cum ar fi fost făcute din smoală. Mașinile de pompieri nu puteau face nimic pentru a stăvili distrugerea. Pompierii erau în imposibilitate de a le acționa.

Mi s-a arătat că, atunci când va veni timpul Domnului, dacă nu va fi intervenit nicio schimbare în inimile ființelor umane mândre și ambițioase, oamenii vor constata că mâna care fusese puternică să mântuiască va fi puternică să nimicească. Nicio putere pământească nu poate opri mâna lui Dumnezeu. Niciun material nu poate fi folosit la ridicarea unor clădiri care să le ferească de distrugere atunci când va veni timpul rânduit de Dumnezeu să trimită pedeapsă asupra oamenilor pentru nesocotirea Legii Sale și pentru ambiția lor egoistă.

Nu sunt mulți, nici măcar printre educatori și oameni de stat, care să înțeleagă cauzele ce stau la baza stării actuale a societății. Cei ce țin frâiele guvernării nu sunt în stare să soluționeze problema corupției morale, a sărăciei, a pauperismului și a criminalității în creștere. Se străduiesc în zadar să așeze operațiunile comerciale pe baze mai sigure. Dacă oamenii ar lua mai mult aminte la învățătura Cuvântului lui Dumnezeu, ar găsi o soluție problemelor care îi nedumeresc.

Scripturile descriu starea lumii chiar înainte de a doua venire a lui Hristos. Despre oamenii care, prin jaf și asuprire, își adună mari bogății, este scris: 'V-ați îngrămădit comori pentru zilele de pe urmă. Iată, plata lucrătorilor care v-au secerat câmpurile, pe care ați oprit-o prin înșelăciune, strigă; și strigătele celor ce au secerat au ajuns la urechile Domnului Savaot. Ați trăit în desfătare pe pământ și v-ați dedat la plăceri; v-ați îngrășat inimile ca într-o zi de

înjunghiere. L-ați osândit și l-ați ucis pe cel drept; iar el nu vi se împotrivescete.' Iacov 5:3-6.

Dar cine citește avertizările date de semnele vremurilor care se împlinesc cu repeziciune? Ce impresie fac asupra iubitorilor de lume? Ce schimbare se vede în atitudinea lor? Nu mai mult decât se vedea în atitudinea locuitorilor lumii din zilele lui Noe. Absorbiți de treburi și plăceri lumești, antediluvienii „n-au știut până când a venit Potopul și i-a luat pe toți.” Matei 24:39. Au avut avertizări trimise din cer, dar au refuzat să le dea ascultare. Iar astăzi lumea, cu totul nepăsătoare față de glasul de avertizare al lui Dumnezeu, se grăbește spre pierzarea veșnică.

Lumea este mișcată de spiritul războiului. Profeția din capitolul al unsprezecelea al cărții lui Daniel a ajuns aproape la împlinirea ei deplină. Curând vor avea loc scenele de strâmtorare despre care vorbesc profețiile.

'Iată, Domnul golește pământul, îl pustiește, îl răstoarnă cu susul în jos și împrăștie în toate părțile pe locuitorii lui.... Pentru că au călcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt legământul veșnic. De aceea blestemul a mistuit pământul, iar cei ce locuiesc în el sunt puștiți.... Încetează veselia timpanelor, se sfârșește zarva celor ce se veselesc, încetează bucuria harpei.' Isaia 24:1-8.

'Vai pentru ziua aceea! Căci ziua Domnului este aproape, și ca o pustiire de la Cel Atotputernic va veni.... Sămânța putrezește sub brazde, grânarele sunt puștiite, hambarele sunt surpate, căci grâul s-a veștejit. Cum gem dobitoacele! Turmele de vite sunt rătăcite, pentru că nu au pășune; da, turmele de oi sunt puștiite.' 'Via s-a uscat, și smochinul tânjește; rodiul, palmierul de asemenea, și mărul, chiar toți pomii câmpului, s-au veștejit: căci bucuria s-a veștejit dintre fiii oamenilor.' Ioel 1:15-18, 12.

'Sunt îndurerat în însăși inima mea; ... Nu pot tăcea, căci ai auzit, o, suflete al meu, sunetul trâmbiței, semnalul de război. Pustiire peste pustiire se strigă; căci toată țara este puștiită.' Ieremia 4:19, 20.

„M-am uitat la pământ, și, iată, era netocmit și gol; și la ceruri, și nu aveau lumină. M-am uitat la munți, și, iată, se cutremurau, și toate dealurile se clătinau ușor. M-am uitat, și, iată, nu era niciun om, și toate păsările cerului fugiseră. M-am uitat, și, iată, ținutul roditor era un pustiu, și toate cetățile lui erau dărâmate.” Versetele 23–26.

„Vai! Căci ziua aceea este mare, încât nicio alta nu este ca ea: este vremea strâmtorării lui Iacov; dar el va fi izbăvit din ea.” Ieremia 30:7.

Nu toți din lumea aceasta s-au situat de partea vrăjmașului împotriva lui Dumnezeu. Nu toți au devenit neloiali. Există câțiva credincioși care Îi sunt adevărați lui Dumnezeu; căci Ioan scrie: «Aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus». Apocalipsa 14:12. Curând lupta se va da cu înverșunare între cei care Îi slujesc lui Dumnezeu și cei care nu-I slujesc. Curând tot ceea ce poate fi zguduit va fi zguduit, pentru ca acele lucruri care nu pot fi zguduite să rămână.

Satana este un sânguincios cercetător al Bibliei. El știe că timpul lui este scurt și caută în orice privință să contracareze lucrarea Domnului pe acest pământ. Este imposibil să se dea vreo idee despre experiența poporului lui Dumnezeu care va fi în viață pe pământ când slava cerească se

va îmbina cu o repetare a persecuțiilor din trecut. Ei vor umbla în lumina care purcede din tronul lui Dumnezeu. Prin mijlocirea îngerilor va exista o comunicare neîntreruptă între cer și pământ. Iar Satana, înconjurat de îngeri răi și pretinzând că este Dumnezeu, va face minuni de tot felul, ca să înșele, dacă ar fi cu puțință, chiar pe cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu-și va afla siguranța în săvârșirea minunilor, căci Satana va contraface minunile care vor fi săvârșite. Poporul lui Dumnezeu, încercat și dovedit, își va găsi puterea în semnul despre care se vorbește în Exodul 31:12-18. Ei trebuie să se întemeieze pe Cuvântul cel viu: «Este scris.» Aceasta este singura temelie pe care pot sta în siguranță. Aceia care și-au călcat legământul cu Dumnezeu vor fi în ziua aceea fără Dumnezeu și fără nădejde.

Închinătorii lui Dumnezeu se vor distinge în mod special prin păzirea poruncii a patra, întrucât aceasta este semnul puterii creatoare a lui Dumnezeu și mărturia dreptului Său la reverența și omagiul omului. Cei nelegiuți se vor caracteriza prin eforturile lor de a desființa memorialul Creatorului și de a înălța instituția Romei. În deznodământul conflictului, întreaga creștinătate va fi împărțită în două mari clase: cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și cei care se închină fiarei și icoanei ei și primesc semnul ei. Deși biserica și statul își vor uni puterea pentru a-i constrânge pe toți, „pe cei mici și pe cei mari, pe cei bogați și pe cei săraci, pe cei slobozi și pe cei robi”, să primească semnul fiarei, totuși poporul lui Dumnezeu nu-l va primi. Apocalipsa 13:16. Proorocul din Patmos îi vede pe „cei ce au biruit fiara și icoana ei, și semnul ei, și numărul numelui ei, stând pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu”, și cântând cântarea lui Moise și a Mielului. Apocalipsa 15:2.

"Probe și încercări înfricoșătoare îi stau înaintea poporului lui Dumnezeu. Duhul războiului stârnește neamurile de la un capăt la altul al pământului. Dar în mijlocul timpului de strâmtorare care vine — un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamuri — poporul ales al lui Dumnezeu va rămâne neclintit. Satana și oștirea lui nu-i pot nimici, căci îngeri tari în putere îi vor ocroti." Mărturii, volumul 9, 11-17.

Cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt „poporul încercat și probat al lui Dumnezeu”, „poporul Său ales”, „vor rămâne neclintiți” când „persecuțiile trecutului” se vor repeta. Lumina în care vor „umbla” este lumina soliei celei de-a șaptea peceți, care este strigarea de la miezul nopții, care este lumina ce identifică formarea icoanei fiarei.